

دوگانگی غرب درباره نسبت ورزش و سیاست

نقاب بر زمین افتاد

فیفا سال‌هاست با شعار «جدایی ورزش از سیاست» تصمیمات متناقضی را اتخاذ می‌کند

تصمیمات و رفتارهای متناقض مسؤولان ۳ نهاد بین‌المللی و تأثیرگذار ورزش درباره ورزش روسیه و کشورهای مشابه، نشان داد مسؤولان این نهادها شعار «جدایی ورزش از سیاست» را ابزار دست خود کرده‌اند. سال‌هاست که ورزشکاران حرفه‌ای ایران در رشته‌های مختلف به دلیل امتناع از رویارویی با نمایندگان رژیم صهیونیستی، از سوی مجامع ورزشی دنیا تحت فشار هستند. بهانه این فشارها آن است که ورزش و سیاست ۲ امر مجزا هستند و ایران، ورزش را با سیاست آمیخته است! البته ورزشکاران ایرانی در این زمینه تنها نیستند و ورزشکاران زیادی از کشورهای مختلف اسلامی در این زمینه هم‌نظر بوده و تاکنون حاضر به رویارویی با ورزشکاران اسرائیلی نشده‌اند. این موضوع از چنان گستردگی برخوردار است که به‌رغم آنکه این رژیم اشغالگر در خاک آسیا قرار دارد اما به دلیل برخورد کشورهای منطقه، از سال ۱۳۵۵ اغلب رقابت‌های ورزشی خود را در حوزه اروپا و با کشورهای این قاره انجام می‌دهد. در واقع مسؤولان جهانی ورزش با این اقدام سیاسی و غیرعرفی، کوشیدند این رژیم جعلی را از انزوا خارج کنند.

جنگ اوکراین به افسانه‌های متعددی پایان داد؛ از جمله جدایی ورزش از سیاست. «تشت رسوایی» نهادهای

بین‌المللی درباره شعار «جدایی ورزش از سیاست» برای چندمین بار بر زمین افتاد تا ثابت شود این نهادها، سیاست‌ها و حمایت‌های شان ویژه برخی کشورهای خاص است و هر جا منافع خودشان در خطر باشد باز هم این شعار را سر می‌دهند و هر جا نخواهند گوش و چشم‌شان را می‌بندند و باز هم «شعار» می‌دهند

می‌کنند و در سایر موارد سر در گریبان فرو می‌برند. فدراسیون بین‌المللی فوتبال - فیفا - که سال‌هاست با شعار «جدایی ورزش از سیاست» تصمیمات متناقضی را اتخاذ کرده است، این بار روسیه را از تمام فعالیت‌های فوتبالی در عرصه ملی و باشگاهی محروم کرده است. فیفا در شرایطی این تصمیم را اعلام کرد که جهانی اینفانتینو بارها نشان داده در حمایت از رژیم اشغالگر قدس ید طولی و گرایش عجیبی به صهیونیست‌ها دارد. رفتار متناقض فیفا در دخالت دادن سیاست در فوتبال با حمایت این نهاد از رژیم اشغالگر قدس بیشتر عیان می‌شود. اگر فیفا مدعی حمایت از حقوق بشر است، چرا در مساله فلسطین و اشغالگری صهیونیست‌ها طرف متجاوز را گرفت؟ چرا پرچم رژیم صهیونیستی بایکوت نشد؟ چرا وقتی نظامیان اشغالگر رژیم صهیونیستی به قتل عام مردم بی‌دفاع فلسطین پرداختند، فیفا نه تنها حامی فلسطینی‌ها نشد، بلکه حامی رژیم متجاوز شد و برای هویت دادن اشغالگران از هیچ ابزاری دریغ نکرد؟

نهادهای دیگر از جمله کمیته بین‌المللی المپیک هم شرایطی متفاوت با فیفا ندارند و در شرایطی که رژیم اشغالگر قدس با ظالمانه‌ترین رفتارها، مردم مظلوم فلسطین را از حق طبیعی خود محروم کرده و سرزمین‌شان را به اشغال درآورده است، هیچ محرومیت و تعلیقی را شامل حال ورزش این کشور

نکردن ورزشکاران ایرانی با حریفان اعزام‌شده از سوی اسرائیل هم پیدا نمی‌کند. ما تاکنون به قدر کافی از این ممنوعیت غیرمنطقی لطمه خورده‌ایم، بویژه حالا که زمزمه‌های انتقال تیم‌های آن رژیم از اروپا به آسیا مطرح شده، ادامه این موضع ناموجه ممکن است به محرومیت‌های جبران‌ناپذیر برای ورزش کشور بینجامد. ضرر این وضعیت فقط به ایران و ورزشکاران آن می‌رسد و در مقابل، ایرانیان را بی‌منطق جلوه می‌دهد و دشمن را شاد می‌کند. از این رو لازم است با اتخاذ موضعی عاقلانه و مدبرانه، این مساله را هم یک بار برای همیشه حل کنیم.

در این میان اما جنگ اوکراین به افسانه‌های متعددی پایان داد؛ از جمله جدایی ورزش از سیاست. «تشت رسوایی» نهادهای بین‌المللی درباره شعار «جدایی ورزش از سیاست» برای چندمین بار بر زمین افتاد تا ثابت شود این نهادها، سیاست‌ها و حمایت‌های شان ویژه برخی کشورهای خاص است و هر جا منافع خودشان در خطر باشد باز هم این شعار را سر می‌دهند و هر جا نخواهند گوش و چشم‌شان را می‌بندند و باز هم «شعار» می‌دهند. این رسوایی پس از عملیات نظامی روسیه در اوکراین دوباره برملا شد و ورزش جهان به چشم دید که نهادهایی مثل فیفا، یوفا و کمیته بین‌المللی المپیک صرفاً درباره برخی کشورهای خاص شعار «ورزش از سیاست جداساز» را اجرایی

رژیم صهیونیستی و حامیان جهانی آن می‌کوشند رقابت‌های ورزشی را ابزاری برای عادی‌سازی موجودیت این رژیم جعلی و جنایتکار سازند و در نتیجه با هر تلاشی برای برهم زدن این صحنه بشدت مقابله می‌کنند و برای کشورها و ورزشکارانی که در حمایت از مردم فلسطین به نمایندگان اسرائیل «نه» می‌گویند هزینه می‌سازند. برای نمونه در سال ۱۳۹۸ فدراسیون جودوی ایران به همین بهانه تعلیق شد و فدراسیون جهانی شطرنج نیز اقدام مشابهی را در دستور کار داشت و شطرنج ایران را تهدید می‌کرد. محرومیت ۶ ماهه علیرضا کریمی کشتی‌گیر جوان کشورمان و محرومیت دو ساله مریی او در سال ۱۳۹۶ پس از مسابقات جهانی زیر ۲۳ سال لهستان از دیگر اقدامات در این زمینه است.

نکته قابل تأمل آنکه این فضا سازی‌ها و اقدامات بر عده‌ای در داخل کشور نیز تأثیر گذاشته است و با تکرار ادعاهای توخالی غرب مبنی بر جدایی ورزش از سیاست، به سرزنش سیاست ورزشی کشورمان در این زمینه پرداختند. برای نمونه آذر منصوری، دبیرکل حزب اتحاد ملت چندی پیش در نامه‌ای به رئیس‌جمهور نوشت: «به رسمیت نشناختن آن رژیم توسط دولت ایران، همان‌طور که تعارضی با حضور همزمان ایران و اسرائیل در سازمان ملل و نهادهای بین‌المللی ندارد، هیچ ارتباطی با رقابت

